

ת"פ 20887/11/22 - מדינת ישראל נגד לאוניד רוז'קוב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 20887-11-22 מדינת ישראל נ' רוז'קוב(עציר)

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
לאוניד רוז'קוב (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בפריצה לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו בניגוד לסעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי העובדות בהן הורשע הנאשם, בתאריך 31.10.22 התפרץ הנאשם למשרדי עסק "מרכז דרור" ברח' הנביאים 28 בחיפה, לאחר שהזיז חלון שהיה סגור, אך לא נעול וגנב ממנו "איי-רובוט" ששווי החדש כ- 1800 ₪ ודיסק חיצוני של מחשב.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1) לפיו לחובתו של הנאשם 8 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש.

כמו כן, הוגש כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת.פ. 17775-12-19 (טע/2) שם הוטלו על הנאשם בין היתר שני מאסרים על תנאי. יודגש, כי תנאי אחד בן 9 חודשים הופעל במסגרת ת.פ. 60030-07-21. לעומת זאת, המאשימה נמנעה מלבקש להפעיל תנאי בן 6 חודשים שהוטל במסגרת אותו גזר דין, בגין עבירת רכוש מסוג עוון - אותו היא מבקשת להפעיל בתיק שבפניי.

בנוסף הוגש כתב אישום, הכרעת הדין וגזר דין שניתנו בת.פ. 60030-07-21 (טע/3) בן 5 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי.

טיעונים לעונש:

המאשימה, אחרי שעמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל והפנתה לשני פסקי דין ע"פ 2326/15 ועפ"ג 17761-02-18 מהם ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הקיימת.

באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם שהוצע על ידה, ביקשה המאשימה למקם את עונשו ברף הגבוה של המתחם, נוכח עברו הפלילי המכביד והעובדה כי את העבירה מושא התיק שבפני הנאשם ביצע רק חודש וחצי לאחר שחרורו מבית הסוהר. עוד ביקשה המאשימה להפעיל את שני התנאים משני גזרי דין שונים במצטבר לעונש שיוטל בגין תיק זה, ובנוסף להטיל עונש של מאסר על תנאי ופיצוי לקורבן.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם עם נסיבות חיים קשות, אשר תקופה ממושכת ללא קורת גג והוא מתגורר ברחוב. הנאשם ללא מקור פרנסה וללא תמיכה משפחתית. על כן, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מאסר כתקופת מעצרו של הנאשם. באשר להפעלת התנאי בן 6 חודשים, נטען כי מן הראוי היה כי המדינה תבקש להפעיל אותו כבר בתיקו הקודם של הנאשם, שאז התנאי בגין עבירת רכוש מסוג עוון היה מופעל בחופף לתנאי הארוך יותר בן 9 חודשים בגין עבירת רכוש מסוג פשע. משלא עשתה זאת אין זה הוגן כי תבקש הפעלת התנאי בתיק הנוכחי. לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם כי התנאי בן 6 חודשים יופעל בחופף.

בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהטלת ענישה כלכלית על הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם בחר שלא לומר דבר.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים אשר נפגעו מעבירת ההתפרצות הם: הזכות לקניין של הפרט ותחושת בטחונו.

העבירה שבוצע על ידי הנאשם הייתה מתוכננת מראש, אך לא מתוכנמת במיוחד, כאשר הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירה והוא פעל לבדו.

כתוצאה מביצוע העבירה נגרם נזק כלכלי ישיר לעסק, כאשר הנאשם גנב מהעסק "איי-רובוט" ודיסק חיצוני של מחשב, כאשר הנזק הוערך בסך של כאלפיים ₪. בנוסף, לא נגרם כל נזק מעצם ההתפרצות לתוך העסק, אשר בוצעה באמצעות הזזת חלון לא נעול.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מנזקים עקיפים שנגרמים לחברה כולה מביצוע עבירות התפרצות, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון אשר יגנו מפני המבקשים להתפרץ לדירתם או לבית העסק שלהם.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, כאשר מחד מדובר בעבירה מתוכננת אשר הסבה נזק ישיר לבית העסק, ומאידך לא מדובר בביצוע מתוחכם או בצוותא עם אחרים, והנזק הוערך בסך של כ- 2000 ₪ בלבד, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ברע"פ 117/16 מעווד נ' מדינת ישראל (11.1.2016), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של קשירת קשר, התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה בצוותא, היזק לרכוש והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם קשר קשר עם אחרים, שהצטיידו בכלי פריצה ופרצו למוסד ציבורי, תוך שגרמו לנזק בסך של 59,000 ₪. התסקיר בעניינו של הנאשם נשא אופי שלילי. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, והורה על הפעלת עונש

המאשימה הפנתה לרע"פ 2326/15 עידן בנימין נ' מדינת ישראל (14.4.15) הורשע המבקש בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לאחר שפרץ למשרד וגנב מזוודה שהכילה מסמכים שונים, צ'יקים, כסף מזומן ויהלום. על המבקש הושת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון. - יש לציין כי מדובר במקרה זה מדובר בפריצה אשר גרמה לנזקים כבדים ושווי היה כבד במיוחד

בעפ"ג 54218-01-14 נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל (11.3.14) הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. **מתחם הענישה שנקבע בבית משפט שלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר** ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

בעפ"ג (מח' מרכז) 45586-02-14 טרנוב נ' מדינת ישראל (13.5.14), התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם אשר התפרץ לחברה בשעות היום כאשר עובדי החברה נכחו במשרדים בית משפט השלום קבע כימתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות לבניין שאינו דירת מגורים בנסיבות המקרה הינו החל מ-6 חודשי מאסר בפועל, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלה של שנת מאסר על תנאי שהיתה תלויה ועומדת נגדו לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר על תנאי, בשים לב למצבו הבריאותי.

בעפ"ג 55740-12-19 אלעביד נ' מדינת ישראל (29.1.20) הורשע המערער בעבירת התפרצות לבית עסק. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 11 ובין 24 חודשי מאסר בפועל**. על המערער הושתו 13 חודשי מאסר בפועל. המערער חזר בו מהערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי.

בת"פ (נתניה) 59631-12-13 מדינת ישראל נ' גויטע (3.5.15) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה. הנאשם התפרץ לבית עסק לזכויות ונטל ממנו כלי עבודה בשווי 5,000 ₪. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ובין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל והופעל עונש מאסר המותנה, בן 6 חודשים במצטבר כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. עוד הושת על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

בת"פ 29022-09-14 (י-ם) מ"י נ' גוזלן (19.3.15), נדון עניינו של נאשם אשר התפרץ לחנות בתחנת דלק. הנאשם גנב מן החנות כעשרים קופסאות סיגריות, ארטיקים, פנסים ושוקולדים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שביצע את העבירה כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים

באופן שהעונש הכולל הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 17282-03-21 **מדינת ישראל נ' רפי בן חיון** (12.9.21) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שגנב ממחסן שואב אבק "דייסון" בשווי 1,800 ₪. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטבר כך שעל הנאשם נגזר לרצות 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ובין 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

סטייה ממתחם העונש ההולם

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם ניהל את משפטו עד תום וזו זכותו. יחד עם זאת, אין הנאשם זכאי להקלה בעונש השמורה למי שהודה במעשים המיוחסים לו, נטל אחריות והביע חרטה.

לחובתו של הנאשם 8 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רכוש רבות, רובן בגין התפרצויות לבתי עסק.

רק לפני שנה נידון הנאשם בפני בגין ביצוע עבירה זהה, ועם שחרורו ממאסר בחלוף חודש וחצי בלבד הנאשם שב וביצע את העבירה מושא התיק שבפניי.

הענישה המוטלת על הנאשם אינה מרתיעה אותו, וכך גם לא מאסרים על תנאי המוטלים עליו, ונראה כי הדרך היחידה להגן על הציבור מפני עבריינות חוזרת של הנאשם היא הטלת מאסר לתקופה משמעותית.

באשר להפעלת מאסר על התנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 17775-12-19:

במסגרת גזר הדין בית המשפט השית על הנאשם, בין היתר, שני תנאים. תנאי אחד בן 9 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע ותנאי שני בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון.

במסגרת הליך שנוהל כנגד הנאשם בפניי בת.פ. 60030-07-21, שם הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה ממנו, המדינה ביקשה להפעיל את התנאי בן 9 חודשים בלבד ולא התייחסה לתנאי הנוסף. היום והמאשימה מבקשת להפעיל את התנאי בן 5 חודשים וטוענת כי תנאי בגין עבירת רכוש מסוג עוון מופעל על ידי ביצוע עבירת רכוש מסוג פשע.

אכן בהתאם להלכה, התנאי בגין עבירת רכוש מסוג עוון מופעל על ידי ביצוע עבירת רכוש מסוג פשע. יחד עם זאת, יש משום חוסר הגינות כלפי הנאשם באופן שבו מבקשת המאשימה להפעילו. לו הייתה המאשימה מבקשת להפעיל את שני התנאים, בתיקו הקודם של הנאשם, כאשר שם הנאשם הורשע בביצוע עבירה זהה לזו שבפניי היום, הרי בהתאם להלכה בדבר הפעלת שני תנאים מאותו גזר דין, הם היו מופעלים על ידי בחופף זה לזה.

על כן, והגם שלא יכולה להיות מחלוקת כי התנאי בן 6 חודשים שהוטל בת.פ. 17775-12-19 הוא בר הפעלה בתיק שבפניי, מחמת ההגינות כלפי הנאשם, עת שלא התבקשה הפעלת התנאי בפעם הקודמת על ידי המאשימה, כאשר התוצאה הייתה הפעלתו בחופף לתנאי הארוך בן 9 חודשים, סבורה אני כי יש להפעיל את התנאי כעת בחופף לעונש שיוטל בגין תיק זה.

שונים הם פני הדברים ככל שהדברים נוגעים לתנאי בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בתיקו האחרון (ת.פ. 60030-07-21) והנאשם ביצע את העבירה האחרונה כחודש וחצי לאחר ששוחרר ממאסר בגין תיק זה, על כן, יש להפעיל את התנאי באופן מצטבר לכל עונש שיוטל בגין התיק הנוכחי.

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים מצאתי לגזור את דינו של הנאשם ברף בינוני-גבוה של המתחם, כדלהלן:

1. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 7.11.22.
 2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהוטל על הנאשם בת.פ. 17775-12-19, בחופף לעונש שהוטל בתיק זה.
 3. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 60030-07-21 במצטבר לעונש שהוטל בגין תיק זה, **כך שסך הכל על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר החל מיום 7.11.22.**
 4. מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע בגינה.
 5. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון, ויורשע בגינה.
- בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, שהוא דר רחוב ללא כל מקור פרנסה, בשים לב לגובה הנזק שנגרם ונוכח תקופת המאסר שהוטלה על הנאשם, לא מצאתי להטיל עליו עונש של פיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, במעמד הצדדים.